

den anden Side har jeg en ikke ringe Interesse for, at den Sag, som omhandles i denne Lov, engang kan blive bragt tilende. Jeg er i saa Henseende af en modsat Mening af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), der meente, at det intet Hastværk havde med denne Lov. Dette troer jeg dog, at det har i flere Henseender. For det Første mener jeg, at denne Lov indfører en ikke uvæsentlig Forbedring i de hidtilværende Forhold, baade med Hensyn til Udnevnelsen af Rigshynsmændene og med Hensyn til den større Afgang, der skaffes Befolkningen til at komme i Berøring med Lægerne. Det er et meget stort Savn her i Landet, at man udenfor Kjøbstæderne saa overmaade lidt er vant til at søge Raad og Hjælp hos Lægerne, men derimod meget ofte henvender sig paa andre Steder, hvor man let kan blive overordentlig ilde faren ved de Raad, man modtager. Det er en af de Sider ved denne Lov, hvorfor jeg har lagt særdeles Vægt paa den, at Lægerne derigjennem faae en større Afgang til at blive bekendte i Befolkningen og derved kunne komme til at virke med ved andre Anliggender, hvor deres Virksomhed kunde være af stor og uberegnelig Gavn. Jeg mener derfor, at jo før vi kunne komme til en saadan Tilstand, desto bedre. Dernæst kan jeg heller ikke overse Betydningen af den Frygt, som idelmindste til en Tid har været næret af en stor Deel af Befolkningen for, som man kalder det, at blive levende begravet. Jeg troer, at naar en saadan Frygt er opstaaet og har udtalt sig stærkt, er det ganske naturligt og rigtigt af Lovgivningsmagten at gjøre Sit til, at en saadan Frygt ikke længere kan næres med endog saa kun et Skin af Grund. Endelig skal jeg tilføie, at naar en saadan Sag er kommen frem, og man er vis paa, at den atter og atter vil blive bragt frem i Rigsdagen, saa finder jeg ogsaa, at det kun er et vist Quantum af Tid, der maa offres til den Slags Sagers Behandling. Naar den har foreligget i een og i to Sessjoner, troer jeg, at man kan sige, at Tiden er kommen, da man maa blive færdig med denne Sag, og at det nu virkelig hæfter med at faae den færdig. Jeg mener derfor, at det er rigtigt og af Rig-

tighed at faae denne Sag bragt tilende, og jeg skal da ogsaa være villig til at bringe mit Offer dertil. Det Gæste, jeg endnu har at give til denne Sags Fremme, er at frafalde det Forslag, jeg har tilladt mig at optage, og dette skal jeg gjøre; jeg har optaget det hovedsagelig for at anbefale det for eventuelle Tilfældes Skyld og for at bemærke, at hvis det bliver vedtaget andre Endringsforslag end det af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds til § 10 stillede, forbeholder jeg mig at opstille dette Endringsforslag til Sagens tredie Behandling. For Tiden frafalder jeg altsaa det af mig optagne Forslag, under Nr. 31.

Da Ingen optog det saaledes frafaldne Forslag, bortfaldt det.

Winther: Maatte jeg gjøre den personlige Bemærkning, at naar jeg før sagde, at det ingen Hast havde, saa maa dette ikke opfattes, som om jeg meente, at det var en ligegyldig Sag; jeg meente kun, at, da vi dog efter Grundloven have Grund til at troe, at Rigsdagen igjen vil være samlet til October, kunde denne Sag godt opsættes saalænge, naar man seer, hvilke forskjellige Meninger der er om Lovens hensigtsmæssige Affattelse. Den Tid, der har været anvendt paa Sagen her, er høist ubetydelig; der har jo egentlig talt slet ingen Forhandling fundet Sted om de stillede Endringsforslag, idet der kun er eet Medlem, der nærmere har udviklet sine Endringsforslag, medens idelmindste 4 af Forslagsstillerne aldeles ikke have forsøgt nogen saadan Udvikling, fordi de indsaae, at det vilde være unyttigt. Jeg seer saaledes ikke rettere end, at, naar vi nu stemme denne Lov igjennem, gjøre vi det med Tilfredsættelse af en grundig Behandling af samme her i Thinget.

J. A. Hansen: Maa jeg dertil blot bemærke, at Loven i forrige Sessjon blev meget omstændelig og grundig behandlet i dette Thing, før den gik til Landstinget, og det kan derfor ikke siges, at vi ikke have underkastet denne Sag en grundig Behandling.